

s promuklim grlom

Daniël Verhoeven 2002

Wie luistert er

Wie luistert er,
als je zegt dat het pijn doet,
daar net onder je ribben,
zit mijn hart nu links of rechts?

Waar moet ik slapen vannacht?
In Granada,
de plaza Mariana Pineida is reeds 8 jaar afgegrendeld.

En dan stuurt ze mij naar de kazerne van de Guardia Civil.
Ijskoud is de wind uit de Sierra Madre,
's nachts,
waar de zigeuners overleven,
is het verboden te bedelen om de zon.

Conversaciòn

Gestos contenidos detrás de la marejada,
el viento aún suelta los músculos lentamente,
cansado de esperar,
miembros dispersos como pecio.

Oeng eirra ecka
Oechanda oeran eira
Rrr ramoen oech angdja
oize, oize, oize
en enfalka
eirr rais
anda anda andja
I love you

Puentes quemados tienden como sonidos de ferro-óxido,
rompiendo de cabrillas acero blanco en fundición.

Es difícil irrumpir, mon amour
delante de alguien a quien le han tapado la boca demasiadas veces.

Una casa como una máscara,
donde alguna vez soñaron mis ojos. Oeng eirra ecka.

Cuando el ardiente hilo laminado acelera a 1200 m/min,
la conversación se estrella incesantemente contra las rocas
que ceden jamás,
gritando y chillando
hasta un hilo de voz colorida.

De Belle en de Felle

Voor altijd zijn er de belle en de felle.

De een is de ander in ons,

en de andere is de een in ons.

Voor altijd.

Ook zij zullen een dag hun eigen weg gaan.

als bloem,

als boom,

als leeuw en als tijger,

en dan zullen wij verdrinken in wat is geweest,

en zij zwemmen als was het een feest.

Leren zwemmen is leren verdrinken.

And the power flows

scrambling hands

shuddering leaves in the soft skin of your memory,

GODDAMNED THEY ARE ALL WEARING A-BOMBS IN THEIR HEADS !

Dashing past,

smashing the rythm of the vibrating caresses vomiting day,

ALL WEARING A-BOMBS IN THEIR HEARTS.

In Oradour they stand still,

stretching along the nervous line,

when the smack begins to flow,

when the children awake,

their shattered heads breaking away,

the first impression makes the deeper scars,

they say.

When the smack begins to flow,

at one single command they stop,

crossing arms,

spreading legs.

Under the spreading chestnut tree,

I sold you and you sold me,(Orwell said).

When the smack begins to flow,

bombs, between their legs,

making mechanical love.

When the plane begins to fall,

and the smell begins to grow,

THEY ARE REASURED,

when they hear the toilets flow,

to fill their empty heads,

with a new splendid day of death.

ACTION, STATION, GO.

Nothing is clear

Nothing is clear,
confused,
until the cool barking arrives.

Nothing, my dear,
can let you out,
can help you escape your splendor.

Never surrender.

Don't give in.

Don't loose a fight that didn't begin

Vragen die me bezig houden

Hoe warm zou het zijn,
de knoppen van de wilde kastanjelaar
overleven ook de ijzige koude
en herinneren zich haar ogen waren zo donker,
dat de duisternis weende.
De stilte tussen de bliksem en het onweer in mijn hoofd,
als je mij zou vragen,
hoe de woorden smelten als sneeuw voor de zon,
en de nacht zijn tranen droogt.

Sus ojos fueron oscuros
que las tenieblas lloraron.
Y como un recuerdo del relampago
en el callar antes del trueno,
cada dia mis ojos mueren en la luz del sol naciente.

Hoe hoog zijn de puinhopen in ons hart,
als de muren tussen ons,
reeds verbrokkeld zijn tot ruines?
Hoe glibberig en stijl zijn de klippen waarop we met beugel en touw,
aan mekaar geklonken,
kleffen,
als de klaterende rivier,
terugkeert, terugkeren, naar haar bron?

Hoever kan je lopen
met gebetonneerde voeten?
Hoeveel gewicht hebben je dromen nog
als de slapeloze nachten voorbijrollen?
Wat is de inhoud van je hoofd
als je niet meer kan denken?
Hoe diep kan je vallen op de bodem van de oceaan?
Hoe voelt de liefde als ze er niet meer is?

Deux fois la mer et alors la rivière

Deux fois tu
t'es plongée,
immergée dans l'inconnu,
dans l'eau profonde,
comme désir reposant
sur le dos d'une baleine,
qui t'a jetée dans la nouvelle terre.

Sous ta peau d'enfant,
la peur et le courage,
tu écoutais les gens,
les observais,
pour apprendre la langue.
Apprendre, comprendre,
c'est ton âme,
comme l'âme de l'enfant.

Mais dans la brume du Nord,
dans le pays où on coupe les
langues, la froideur,
te coupait l'air,
t'empêchait de crier,
même de parler.

Et alors tu as appris
à parler du jazz,
des notes qui pendent
entre les rythmes,
brisant entre les temps,
des notes omises,
les phrases de l'oubli.
Dans la mer
débouche une rivière.
Et là il faut nager
contre-courant.

